

Słowaccy przewoźnicy zablokowaniem kluczowego przejścia granicznego z Ukrainą

Jeśli sprawa systemu pozwoleń dla ukraińskich kierowców ciężarówek nie zostanie rozwiązana, to słowaccy przewoźnicy grożą całkowitym zablokowaniem jedyne przejścia granicznego z Ukrainą dostępnego dla ciężarówek.

Unia Przewoźników Słowacji (UNAS) zagroziła, że całkowicie zablokuje jedyne przejście graniczne z Ukrainą dla ciężarówek, Užhorod-Vyšné Nemecké, jeśli sytuacja sprawa anulowanego systemu pozwoleń dla ukraińskich kierowców ciężarówek nie zostanie rozwiązana. Słowaccy przewoźnicy, podobnie jak polscy, domagają się przywrócenia systemu pozwoleń transportowych dla Ukraińców.

Postaw kawę

UNAS zaznacza, że słowaccy przewoźnicy zdają sobie sprawę, iż rozwiązanie problemu nie jest łatwe, ale jednocześnie uznają za niedopuszczalne, aby obecna sytuacja trwała dalej. Związek podkreśla, że jest w stanie pogotowia strajkowego i „jeśli nie będzie innej alternatywy dla rozwiązania sytuacji, UNAS jest

gotów całkowicie zablokować przejście graniczne Użhorod-Vyšné Nemecké w obu kierunkach”.

Jednocześnie, przewoźnicy ze Słowacji podziękowali swojemu ministrowi transportu Słowacji za to, że podniósł w Brukseli kwestię zniesienia systemu zezwoleń dla ukraińskich przewoźników i jego wpływu na transport drogowy na Słowacji. Minister w czwartek ma spotkać się z przedstawicielami UNAS.

[Przypomnijmy](#), że w piątek 1 grudnia słowaccy przewoźnicy zrzeszeni w Unii Przewoźników Słowacji (UNAS) dołączyli do protestu przeciwko zniesieniu systemu zezwoleń dla ukraińskich transportowców, rozpoczynając blokadę jedyne go przejścia granicznego z Ukrainą dla ciężarówek – Użhorod-Vyšné Nemecké. Przewoźnicy w ramach protestu postanowili umożliwić przepuszczenie transportów z pomocą humanitarną, sprzętem wojskowym, paliwami, żywymi zwierzętami oraz towarami spożywczymi. Dla pozostałych transportów blokada nie jest całkowita. UNAS ustaliła, że pozwoli na odprawę czterech ciężarówek na godzinę. Protest formalnie ma trwać do 30 grudnia bieżącego roku.

Decyzja UNAS o dołączeniu do protestu ma swoje źródło w obawach przed nadużywaniem unijnych zwolnień przez ukraińskie firmy transportowe. Przewoźnicy są przekonani, że obecny system zezwoleń dla ukraińskich transportowców powoduje nieuczciwą konkurencję na rynku przewozów.

We wtorek 5 grudnia poinformowano, że ruch dla ciężarówek na granicy słowacko-ukraińskiej został odblokowany.

Jak [pisaliśmy](#), według reportażu portalu Onet z sytuacji na granicy spowodowanej strajkiem przewoźników, polscy kierowcy są zastraszani po ukraińskiej stronie granicy. “Jako Polak jestem niższą rasą w Ukrainie” – mówił jeden z kierowców.

„Eskalacja nienawiści kierowców ukraińskich wobec nas jest bardzo duża. Wygrają nam, pokazują zdjęcia naszych żon, naszych domów, wznoszą okrzyki „śmierć Lachom”

– [powiedział](#) jeden z uczestników protestu polskich przewoźników, cytowany przez „Rzeczpospolitą”.

Jak pisaliśmy, [Komisja Europejska szykuje się do ukarania Polski za protest przewoźników](#). Komisja oczekuje od Polski likwidacji blokad organizowanych przy granicy z Ukrainą. Jeśli tak się nie stanie, eurokraci spróbują ukarać nasz kraj.

[Przypomnijmy](#), że w rozmowach z protestującymi polskimi przewoźnikami brali już udział przedstawiciele Komisji Europejskiej zaproponowali m.in., by za straty spowodowane zniesieniem systemu pozwoleń dla ukraińskich kierowców Polacy otrzymywali rekompensaty ze środków polskich.

[Źródło](#)

Postaw kawę

**Pacjent wyjeżdżający do Chin
na przeszczep powinien
wiedzieć, że ktoś inny może
zostać zabity na narządy
potrzebne do tej**

transplantacji

„Nie szkodzić nikomu” – zasada, która w kontekście [grabieży organów](#) w Chińskiej Republice Ludowej i z nią związanego procederu turystyki transplantacyjnej nabiera jeszcze głębszego znaczenia. W rozmowie z „The Epoch Times” David Matas, kanadyjski prawnik i obrońca praw człowieka, nominowany do Pokojowej Nagrody Nobla w 2010 roku, mówił m.in. o „wyzwaniu naszych czasów”, jakim jest „masowe zabijanie więźniów sumienia w Chinach w celu pozyskania ich narządów, aby sprzedać je turystom transplantacyjnym”.

Pierwsze sygnały

„Cała sprawa zaczęła się od oświadczenia złożonego publicznie w Waszyngtonie w 2006 roku przez [kobietę o pseudonimie Annie](#)” – wspominał pan Matas.

Mówiła ona m.in., że „jej były mąż w latach 2003-2005 pobierał rogówki od praktykujących Falun Gong w szpitalu Sujiatun w mieście Shenyang w prowincji Liaoning w Chinach”, a pozostali lekarze tego szpitala pobierali inne organy”.

Postaw kawę

„Chińska ambasada temu zaprzeczyła” – dodał współautor raportu [„Bloody Harvest: The Killing of Falun Gong for Their Organs” \[PDF\]](#) (pol. „Krwawe żniwo. Zabijanie praktykujących

Falun Gong dla ich organów”; wersja raportu o grabieży organów dostępna w języku polskim nosi tytuł: [„Krwawe żniwo. Uaktualniony raport w sprawie zarzutów o pozyskiwanie narządów wewnętrznych od praktykujących Falun Gong w Chinach” \[PDF\]](#)).

Chinka [powiedziała](#) również, że „praktykujący Falun Gong byli zabijani na skutek pobierania narządów, a ich ciała były kremowane” – relacjonował prawnik.

„Organizacja pozarządowa Coalition to Investigate the Persecution of Falun Gong (pol. Koalicja na rzecz Zbadania Prześladowań Falun Gong) zdecydowała, że potrzebują niezależnego śledztwa. Opracowali listę 20 osób, które mogłyby to zrobić” – opowiadał pan Matas.

„Byłem jedną z tych 20 osób, ponieważ zajmowałem się prawami człowieka na skalę międzynarodową, a w mojej praktyce zawodowej z uchodźcami już wcześniej miałem do czynienia z prześladowaniami Falun Gong” – wyjaśniał.

Najpierw Koalicja udała się do Davida Kilgoura, kanadyjskiego obrońcy praw człowieka, polityka, byłego sekretarza stanu ds. Azji i Pacyfiku, emerytowanego członka Parlamentu. Poprosili go, aby to on się tym zajął. Przedstawili mu nazwiska innych osób, a on powiedział, że nie można badać tej sprawy w 20 osób – mówił prawnik.

David Kilgour zaproponował wtedy, że może pracować nad śledztwem z Davidem Matasem, z którym już się znali.

Pan Matas przyznał, że chociaż wiedział już o represjach stosowanych wobec praktykujących Falun Gong, to jeszcze nie zdawał sobie sprawy, że „są oni prześladowani w ten sposób [grabież organów]” – wyznał.

[Falun Gong](#), znane również jako [Falun Dafa](#), to duchowa praktyka samodoskonalenia ciała i umysłu. Składa się z zestawu pięciu ćwiczeń medytacyjnych oraz nauk moralnych, oparta jest na zasadach Prawdy, Życzliwości i Cierpliwości.

Jak zauważył pan Matas, Komunistyczna Partia Chin diametralnie zmieniła swoje nastawienie do Falun Gong.

Falun Gong zostało przekazane publicznie w Chinach w 1992 roku. „Początkowo rząd chiński zachęcał obywateli do praktykowania Falun Gong, ponieważ było ono korzystne dla zdrowia i tym samym obniżało koszty w systemie opieki zdrowotnej” – powiedział.

„Praktykujących przybywało, w samym Pekinie było 3000 punktów ćwiczeń, wiele z nich to miejsca na świeżym powietrzu, więc łatwo było zobaczyć ćwiczące osoby. W pewnym momencie Falun Gong było bardziej popularne niż partia komunistyczna. 70 milionów praktykujących, a wedle zwolenników Falun Dafa liczba ta wynosiła [100 milionów osób](#). Komunistyczna Partia Chin liczyła wtedy 60 milionów członków. Chińskie władze zaczęły martwić się o własną popularność” – wymieniał obrońca praw człowieka.

Postaw kawę

Jak tłumaczył, Falun Gong wprawdzie nie było antykomunistyczne, ale było niekomunistyczne.

Zaznaczył również, że wraz ze zmianą nastawienia do Falun Gong partia komunistyczna „zmieniła całą narrację na temat praktyki”, m.in. zaczęła mówić, że jest ona szkodliwa dla zdrowia. Ta zmiana wywołała konsternację wśród ludzi, bo wcześniej partia zachęcała do ćwiczeń.

„Falun Gong było dobre i to właśnie stanowiło dla partii komunistycznej problem” – powiedział David Matas.

Rozpoczęły się [prześladowania praktykujących Falun Gong](#).

Jak relacjonował, dochodziło do masowych zatrzymań.

Zatrzymanych proszono o wyrzeczenie się praktykowania Falun Gong. Osoby, które się na to godziły, były zwalniane, inne trafiały np. do obozów pracy.

„Jeśli dobrowolnie nie wyparli się Falun Gong, byli poddawani torturom” – powiedział.

Jeżeli po torturach nadal nie wyrzekli się praktyki, „znikali”.

Początek śledztwa

Gdy David Kilgour i David Matas rozpoczynali śledztwo, dowiedzieli się, że „nie ma ocalałych ofiar, które mogłyby zeznawać na temat prześladowań, nie ma ani ciał, które można by zobaczyć, ani sekcji zwłok, nie ma też świadków, ponieważ to wszystko odbywa się w więzieniach i salach operacyjnych. Są tylko sprawcy i ofiary. Żadnych zapisów, poza rządowymi, które nie są dostępne. Jak w takiej sytuacji udowodnić, że to prawda, lub to obalić?” – opisywał prawnik.

„Prowadziłem badania nad kwestiami praw człowieka i musiałem to robić w ramach mojej praktyki prawniczej” – stwierdził.

„Uznałem, że ta sprawa jest to coś, co mogę zrobić, co trzeba zrobić” – ocenił kanadyjski obrońca praw człowieka.

„Na początku nie wiedziałem, czy to prawda, czy nieprawda, ale moim zdaniem powinno być możliwe dojście do jakiegoś wniosku w ten czy inny sposób. To właśnie skłoniło mnie do podjęcia się tej sprawy” – powiedział.

„Starałem się nie zakładać, że to się dzieje, ale ustalić, czy to się dzieje, czy nie” – zaznaczył adwokat.

Badanie sprawy rozpoczął od przygotowania potencjalnych „dowodów poszlakowych potwierdzających, że coś takiego nie miało miejsca, oraz dowodów poszlakowych, które wykazałyby, że to się wydarzyło”.

Po ich wnikliwym sprawdzeniu, okazało się, że nie było żadnego z wcześniej skonstruowanych „dowodów poszlakowych, które potwierdziłyby, że to się nie wydarzyło”.

Postaw kawę

Jednak „wszystkie dowody poszlakowe, wyznaczone, by wykazać, że tak się dzieje, rzeczywiście dostarczyły dowodów na to, że to [grabież organów w ChRL] ma miejsce. A było ich kilka” – podkreślił.

Pan Matas zwrócił uwagę, że jeśli chodzi o grabież organów i nielegalny handel narządami w Chinach, „problemem nie jest to, że istnieje zbyt mało [dowodów w tej sprawie](#). Jest ich zbyt wiele”.

Analiza wszystkich dowodów zajmuje mnóstwo czasu. obrońca praw człowieka miał okazję rozmawiać z więźniami sumienia, którzy ocaleli i udało im się wyjechać z Chin.

„Wszyscy mówili mi, zarówno praktykujący Falun Gong i osoby niezwiązane z Falun Gong, że zwolennicy Falun Gong [byli poddawani badaniom krwi](#) lub badaniom organów, a nie-Falun Gong nie” – podkreślił prawnik.

„W tamtym czasie nie mieli pojęcia, dlaczego tak się dzieje” – powiedział i wyjaśnił, „nasz raport jeszcze się nie ukazał i nie przyszło im do głowy, że [praktykujący Falun Gong] są zabijani dla narządów” – stwierdził.

Według adwokata, mówili o tym, bo „po prostu tego nie rozumieli”.

Pan Matas zaznaczył, że badania, jakim poddawano praktykujących Falun Gong, „nie mogły być wykonywane z troski o ich zdrowie, bo przecież byli torturowani w obozach.

To nie miałoby sensu”.

Testy były „konieczne do przeprowadzania przeszczepów, ponieważ przy transplantacji jest potrzebna zgodność grupy krwi, zgodność typu tkanki, podobny rozmiar narządu. [...] To był jeden oczywisty trop” – zauważył.

Ponadto „badacze śledczy dzwonili do chińskich szpitali. Udawali, że są krewnymi pacjentów potrzebujących przeszczepów. Pytali szpitale, czy mają na sprzedaż narządy pochodzące od praktykujących Falun Gong? To pytanie było oparte na założeniu, że skoro praktykujący Falun Gong poprzez swoje ćwiczenia są zdrowi, to ich organy będą również zdrowe” – relacjonował.

„Mamy przetłumaczoną [transkrypcję nagrań z całych Chin](#)” – mówił.

Jak opowiada, rozmówcy udzielili odpowiedzi, dając wskazówki, w jaki sposób dotrzeć do szpitali, które przeprowadzają tego rodzaju przeszczepy.

„Na przykład: ‘Tak, jasne, zejdź na dół’ [...] albo ‘możesz znaleźć to w tym szpitalu, ale nie u nas’” – wymienił.

Prawnik dodał, że „chiński rząd wyprodukował film dokumentalny po naszym raporcie. Został on nakręcony dla Phoenix TV w języku mandaryńskim w Hongkongu. Przeprowadzili wywiad z jednym z lekarzy, do których zadzwonił nasz badacz śledczy”.

Pokazali mu transkrypcję rozmowy i zapytali go, czy dzwoniło do niego, a gdy potwierdził, również o przebieg rozmowy.

„‘Czy powiedziałaś te rzeczy?’. Odpowiedział: ‘Tak’, z wyjątkiem wszystkich rzeczy dotyczących Falun Gong’” – opowiadał pan Matas.

„Nie powiedzieli, że istnieje nagranie tej rozmowy” – podkreślił.

„Oskarżyli nas o majstrowanie przy transkrypcji, oczywiście dobrze wiedziałem o tym, że tego nie zrobiliśmy” – powiedział.

Ponieważ w filmie dokumentalnym nie ma odniesienia do nagrania, nie przedstawiono żadnych wyjaśnień, „w jaki sposób mogliśmy płynnie przeplatać wypowiedzi mówione jego własnym głosem, do których się przyznał, z rzeczami, jakim zaprzeczył”.

„W zasadzie nie mieli nic do powiedzenia na temat tego dowodu poszlakowego” – podsumowuje prawnik.

Postaw kawę

David Matas przypominał również, że chińskie władze podały „zaniżoną liczbę przeszczepów”, poinformowano bowiem, że w ciągu roku” wykonywanych jest 10 tys. transplantacji.

„Jak się później dowiedzieliśmy, dane te były nawet dziesięciokrotnie zaniżone. [...] W rzeczywistości jest to od 60 tys. do 100 tys. przeszczepów rocznie” – wyjaśnił.

Ponadto na początku twierdzili, że wszystkie organy „pochodzą z donacji, ale nie mieli systemu dawstwa [narządów], więc było to po prostu nieprzekonujące” – powiedział obrońca praw człowieka.

„W końcu powiedzieli, że wszystkie narządy pochodzą od więźniów skazanych na karę śmierci, którzy aby odpokutować popełnione zbrodnie, przed śmiercią przekazali swoje organy” – relacjonował.

Pan Matas zwrócił uwagę, że według chińskiego prawa osoba skazana na karę śmierci może być stracona w ciągu 7 dni od wyroku, a pacjenci „mogli rezerwować termin przeszczepu z tygodniowym, miesięcznym wyprzedzeniem. Nie było

to więc zbyt wiarygodne wytłumaczenie”.

Zimne ludobójstwo

Jak tłumaczył pan Matas [zimne ludobójstwo](#) to „ludobójstwo, które odbywa się powoli, trwa przez długi czas”.

„Tego rodzaju ludobójstwa doświadczają praktykujący Falun Gong, ponieważ oni nie zostali zniszczeni wszyscy od razu, lecz dopiero na przestrzeni czasu znikają. Nie natychmiast czy szybko, jest to ludobójstwo dokonywane powoli” – ocenił.

Pan Matas przypomniał, że wśród elementów definiujących ludobójstwo wymienia się „masowe zabijanie członków grupy, które miało miejsce w przypadku Falun Gong, oraz zamiar zniszczenia grupy w całości lub w części”.

„W Trybunale dla Chin [w Londynie] odbyła się debata nad tym, czy istniał zamiar popełnienia ludobójstwa” – opowiadał.

Wyjaśnił, że Trybunał „nie był tego taki pewien”, ponieważ „można było opuścić grupę”, podpisać oświadczenie o wyrzeczeniu się praktykowania Falun Gong. W ten sposób niektórzy zostali zwolnieni z więzienia. Rozważano też, czy osoby te „nie były zabijane dla pieniędzy, a nie dlatego, że praktykują Falun Gong”.

„Dla mnie żadna z tych kwestii nie miała większego sensu, ponieważ jeśli opuścisz grupę, nie jesteś już jej częścią. Tak więc zamiar zniszczenia grupy nie obejmuje już tych ludzi” – wskazał.

Zaznaczył, że „jeśli chodzi o osoby, które nie opuściły grupy, a wyszły z aresztu, zostały one zwolnione z ostrzeżeniem. I oczywiście, jeśli taki ktoś nadal będzie praktykował, ostrzeżenie zacznie obowiązywać”.

W opinii pana Matasa, „jest to więc kolejna forma zimnego ludobójstwa, a nie swobodne opuszczenie grupy i później

natychmiastowe zwolnienie z aresztu”.

Prawnik zwrócił uwagę, że aby mówić o ludobójstwie, konieczny jest „zamiar świadomy lub umyślna ślepotą”.

Postaw kawę

Dodał, że to „sprawca definiuje grupę. Zatem jeśli według sprawcy osoba, która opuszcza grupę, nie jest już jej częścią”, to zdaniem eksperta wciąż mamy do czynienia z ludobójstwem, „a zamiar popełnienia ludobójstwa jest nadal skierowany przeciwko grupie”.

„Jeśli chodzi o pieniądze... Po pierwsze, można mieć podwójne motywy działania. W obu przypadkach [sprawca] chce kogoś zabić, aby zarobić na tym pieniądze” – mówił.

„Po drugie, w każde ludobójstwo jest zaangażowanych wiele osób i niektórzy z nich mogą nie mieć takiego zamiaru, ale inni tak” – zauważył.

„Nie ma wątpliwości, że są przynajmniej niektórzy, a nawet [jest ich] całkiem sporo, których animusz jest skierowany na Falun Gong, nie na pieniądze” – stwierdził.

„Łamanie praw człowieka w Chinach rozprzestrzenia się” – powiedział. Prześladowani są praktykujący Falun Gong, Ujgurzy, chrześcijanie i inne mniejszości etniczne i religijne.

Pokazywanie prawdy

„W 2006 roku ukazał się nasz raport, w 2007 jego druga wersja i trzecia w 2009 roku” – wyliczał.

Później została wydana książka „The Slaughter: Mass Killings, Organ Harvesting, and China’s Secret Solution to Its Dissident

Problem” (pol. „Rzeź: Ludobójstwo, grabież organów oraz tajne chińskie rozwiązanie problemu dysydentów”), autorstwa Ethana Gutmanna.

„W 2014 roku założyliśmy we trójkę [Kilgour, Gutmann, Matas] organizację pozarządową [International Coalition to End Transplant Abuse in China \(ETAC](#), pol. Międzynarodowa Koalicja na rzecz Zakończenia Nadużyć Transplantacyjnych w Chinach – przyp. redakcji). W 2016 nasza trójka dokonała również aktualizacji naszej wspólnej pracy” – powiedział. Zaktualizowany [raport liczy 678 stron \[PDF\]](#).

Jak dodał, właśnie ta organizacja pozarządowa zainicjowała ustanowienie [niezależnego Trybunału dla Chin](#).

Według prawnika [Trybunał dla Chin](#) był niezwykle przydatny w badaniu sprawy, ponieważ w trakcie postępowania sądowego, które nie podlegało rządowi, można było przesłuchać świadków.

Podkreślił, że postępowanie sądowe było prowadzone przez „niezależnych sędziów, którzy zapoznali się z aktami sprawy”.

„Bardzo szczegółowo przejrzelі oni wszystkie dowody, spędzili nad nimi dużo czasu i doszli do wniosku, że miało to [grabież organów od praktykujących Falun Gong] miejsce [ponad wszelką wątpliwość](#)” – stwierdził obrońca praw człowieka.

Postaw kawę

Turystyka transplantacyjna

Gdy David Matas i David Kilgour rozpoczynali badanie sprawy, w prawie nie było regulacji dotyczących turystyki transplantacyjnej.

„Ani w Chinach, ani nigdzie indziej nie było przepisów, które by temu zapobiegały. Oczywiście, gdyby ktoś w swoim kraju zabił kogoś dla narządów, mógłby zostać oskarżony” – zauważył.

Jednak gdyby wyjechał do ChRL i do przeprowadzenia u niego operacji pobrano by pod przymusem organy od więźnia sumienia, tym samym zabijając więźnia, a potem taki pacjent wróciłby do swojego państwa, to „Chińczycy by go nie tknęli, a jego kraj też by go nie ruszył” – powiedział.

„Niektóre kraje mają jurysdykcję eksterytorialną nad obywatelami” – wskazał pan Matas, dodał jednak, że nawet wtedy kraje mogły tylko wiedzieć, że ktoś wyjechał.

„Jedynymi osobami, które wiedzą, że dana osoba przeszła przeszczep za granicą, są lekarze i szpitale” – zaznaczył.

Jak powiedział, pacjent ma prawo do poufności, a lekarzy obowiązuje tajemnica lekarska.

Prawnik przypomniał o [Konwencji Rady Europy przeciwko handlowi ludzkimi narządami \[PDF\]](#) (znanej również jako Konwencja z Santiago de Compostela), którą Polska [podpisała 25 marca 2015 roku](#), ale do chwili obecnej [nie ratyfikowała](#).

Ratyfikacja Konwencji „zobowiązuje państwa-strony do ustanowienia prawa przeciwko nadużyciom eksterytorialnym”.

„Tym, co mnie zastanawia w kontekście Polski, jest to, że podpisała ona w 2015 roku Konwencję, osiem lat później nadal jej nie ratyfikowała. A podpisanie wskazuje na zamiar ratyfikacji. Dlaczego więc [przedstawiciele władz] powiedzieli, że zamierzają ratyfikować, a potem nic z tym nie zrobili przez osiem lat?” – mówił David Matas.

W ocenie obrońcy praw człowieka, bardzo istotne jest uchwalenie legislacji zakazującej turystyki transplantacyjnej do Chin.

Jednym z kroków jest „ustanowienie systemu raportowania”

informującego o pacjentach, którzy zgłaszają się do lekarza po konieczne po przeszczepieniu leki immunosupresyjne, a transplantacji narządów dokonano poza granicami tego kraju.

Zdaniem pana Matasa, brak regulacji prawnych w tej kwestii powoduje, że lekarze nie zawiadamiają o przeszczepach wykonywanych w Chinach, prawdopodobnie dlatego, że „nie chcą wysłać pacjenta do więzienia”.

Ekspert wyjaśnił, że tacy pacjenci wcale nie muszą być ukarani.

Wskazał, że podobnie jak w przypadku osób nadużywających narkotyków, dzięki którym policja może dotrzeć do handlarzy narkotyków, „nawet jeśli interweniują prokuratorzy, nie muszą ich ścigać za to przestępstwo”, bo to przecież nie o nich chodzi.

„Potrzebny jest więc dostęp do informacji od pacjentów, aby móc sprawdzić, co się dzieje [w Chinach]” – stwierdził.

Postaw kawę

Podczas wrześniowego wystąpienia na Facing Disruption. Challenges To Bioethics, Human Rights And Democracy, EACME Annual Conference na Uniwersytecie Warszawskim, pan Matas zgodził się, że „podstawową troską pracowników służby zdrowia są ich pacjenci”. Zauważył jednak, że zasada „nie szkodzić” nie zawęża się jedynie do nieszkodzenia swoim pacjentom.

„Oznacza ona, że pracownicy służby zdrowia nie powinni szkodzić nikomu” – podkreślił.

Tłumaczył, że „w przypadku turystyki transplantacyjnej zawód transplantologa staje przed wyborem niepolegającym na szkodzeniu lub nieszkodzeniu, ale raczej przed wyborem

większej szkody dla nieznanym lub mniejszej szkody dla swoich pacjentów. Pacjenci odnoszą korzyści z przeszczepów. Zablokowanie lub opóźnienie tej korzyści jest formą szkody dla pacjentów”.

„Można śmiało powiedzieć, że specjaliści od transplantacji nie zgodziliby się na zabijanie zdrowych, niewinnych osób, aby ich chorzy pacjenci mogli żyć dłużej” – podkreślił w trakcie prelekcji.

„Jednak specjalistom od transplantacji łatwiej jest przymykać oko na dowody nadużyć związanych z przeszczepami narządów w Chinach i akceptować oświadczenia chińskich komunistów o niewinności, gdy korzystają na tym ich własni pacjenci” – zauważył mówca.

W opinii pana Matasa „bez obowiązkowego zgłaszania [pacjentów, którzy przeszli transplantację narządów w Chinach] przepisy dotyczące współudziału w nadużyciach związanych z przeszczepami za granicą stają się w dużej mierze niemożliwe do wyegzekwowania. Istnieją potencjalnie inne sposoby uzyskania niezbędnych informacji na temat turystyki transplantacyjnej, ale żaden z nich nie jest tak prosty i skuteczny [...]” – mówił w swoim wystąpieniu.

„Jest oświadczenie Francisa Delmonico z przesłuchania w Kongresie” – opowiadał.

Byłego szefa Transplantation Society (TTS) zapytano wtedy: „Chiny mówią, że wszystko jest teraz w porządku, ale często mówią rzeczy, które nie są prawdą. Skąd wiesz, że to, co mówią teraz, jest prawdą?” – relacjonował pan Matas pytanie, które zadał członek Izby Reprezentantów Chris Smith w Kongresie Stanów Zjednoczonych.

„Delmonico odpowiedział: ‘Nie weryfikowałem tego, to nie moje zadanie’. I dodał: ‘Nie sądzę, że wszystko jest w porządku, ale w kraju jest ruch w kierunku zmian. Jest progres’” – przytoczył wypowiedź prawnik.

„Ale nie ma żadnego progresu” – ocenił pan Matas.

Jak wyjaśnił, w rzeczywistości Komunistyczna Partia Chin „mówi mu to, co on chce usłyszeć, to są tylko słowa bez pokrycia w działaniu. Jeśli nie ma w tym rzeczywistych zmian, to nic nie znaczy”. Ekspert ocenił jako „błędne” opieranie się na przekazywanej przez Chiny narracji.

Stwierdzenie Delmonico, że weryfikacja słów chińskich władz komunistycznych dotyczących pozyskiwania organów do transplantacji nie leży w zakresie jego obowiązków, nie jest według obrońcy praw człowieka „zbyt przekonujące”.

„Myślę, że jeśli nie chce się prowadzić badań, powinno się zaakceptować badania, które prowadzi ktoś inny. Nie powinno się ich ignorować tylko dlatego, że samemu się ich nie przeprowadziło” – tłumaczył.

David Matas zauważył, że przecież lekarze nie odradzają sposobu leczenia gruźlicy tylko dlatego, że sami nie uczestniczyli w badaniach nad tą chorobą. Opierają się na kompetentnych wynikach medycznych, które ktoś inny wykonał. Analogicznie powinno być z badaniami wykraczającymi poza medycynę, które przeprowadzają specjaliści w danej dziedzinie.

Obrońca praw człowieka przypomniał, że jednym z etapów ludobójstwa jest zaprzeczanie.

„Komunistyczna Partia Chin zaprzecza masowemu zabijaniu niewinnych osób poprzez usuwanie ich organów, co potwierdzają dowody” – mówił w czasie wykładu w Warszawie.

„Zaprzeczanie to przybiera formę personalnych obelg skierowanych przeciwko tym, którzy przeprowadzili badania sfabrykowanych statystyk, które łatwo podważyć, lub [formę] mówienia obcokrajowcom tego, co chcą usłyszeć, bez względu na to, jak bardzo te słowa są oderwane od rzeczywistości” – stwierdził na konferencji.

W ocenie prawnika „zbyt wielu pracowników służby zdrowia uznaje za prawdziwe oświadczenia Komunistycznej Partii Chin, które zaprzeczają rzeczywistej sytuacji”.

„Problemem jest nie tylko ignorancja, ponieważ nie można oczekiwać, że ktokolwiek wie wszystko, ale także aktywne poparcie dla ukrywania ludobójstwa” – skomentował prelegent.

Odnosząc się do wypowiedzi Francisa Delmonico, powiedział, że „nie uwzględnia ona tego, czym naprawdę jest owa zmiana – ewoluującym ukrywaniem nadużyć związanych z przeszczepami narządów” – podkreślił.

W rozmowie wspomniał o kanadyjskich lekarzach transplantologach, którzy „opracowali bardzo szczegółową instrukcję” przeciwdziałającą handlowi ludzkimi narządami, w której są zawarte informacje, „co można, a czego nie należy robić”.

Jedną z wymienionych wskazówek jest to, by w sytuacji, gdy pacjent mówi lekarzowi, że myśli o wyjeździe do Chin na przeszczep, „lekarz poinformował pacjenta, że ktoś inny może zostać zabity w celu pozyskania narządów do transplantacji. Pacjent powinien o tym wiedzieć, zanim wyjedzie” – zaznaczył.

„Przeprowadzamy wywiady z pacjentami, którzy wyjechali do Chin, aby dowiedzieć się, co się z nimi działo. Ponadto mogą nam opowiedzieć, co widzieli” – powiedział badacz procederu grabieży organów.

Wymienił, że osoby te spotykały w chińskich szpitalach pacjentów: „Japończyków, Koreańczyków, było wiele osób z Bliskiego Wschodu, Egipcjan, Saudyjczyków, a także dużo Niemców, ale nie widzieli wielu Polaków. Przypuszczam, że nie jeździ ich tam wielu” – powiedział.

„Im mniej Polaków jeździ do Chin na przeszczepy, tym łatwiej powinno być przeprowadzić proces legislacyjny [dotyczący

turystyki transplantacyjnej]” – skomentował.

W opinii prawnika do ustanowienia odpowiednich przepisów w dużej mierze może przyczynić się zmiana podejścia lekarzy, którzy mają kontakt z zakwalifikowanymi do przeszczepów pacjentami.

„Kiedy rozpoczęliśmy badania, nie powiedziałbym, że jest to kwestia szklanki pustej lub do połowy pełnej. Chodzi o to, czy w szklance jest kropla wody, czy też szklanka jest nadal sucha, a teraz jest w niej kropla wody. Na tym coś się już zbuduje” – podsumował pan David Matas.

[Źródło](#)

Postaw kawę

Polacy zapłacą Afryce „reparacje klimatyczne”

Podczas czwartkowego spotkania na szczycie

klimatycznym ONZ powołano specjalny fundusz strat i zniszczeń. Za jego pośrednictwem państwa wysoko rozwinięte, czyli kraje Europy, Półwyspu Arabskiego, Azji Wschodniej i Stany Zjednoczone będą sponsorowały gospodarki państw trzeciego świata, czyli biedne kraje Afryki, Azji i Ameryki Południowej.

Polacy zapłacą Afryce „reparacje klimatyczne”. Fundusz strat i zniszczeń został powołany do życia przez Unię Europejską już w zeszłym roku podczas szczytu COP27 w egipskim Szarm-el-Szejk, ale przez brak porozumienia. konferencję przesunięto na dzisiejszy szczyt. Podczas negocjacji, które toczyły się od zeszłorocznego szczytu, niektóre bogate kraje, zwłaszcza Stany Zjednoczone, nalegały, aby kraje dobrowolnie wpłacały składki do funduszu. Chcą także, aby wschodzące mocarstwa o wysokiej emisji, w tym Chiny i Arabia Saudyjska, wniosły swój sprawiedliwy udział.

Środki do funduszu mają wpłacać kraje rozwinięte na rzecz państw trzeciego świata, żeby „sfinansować zniszczenia spowodowane zmianą klimatu”. Zjednoczone Emiraty Arabskie i Niemcy obiecały, że wpłacą na rzecz funduszu po 100 milionów dolarów. Początkowe finansowanie na rzecz funduszu ma wynieść 300 mln dolarów, między innymi z wkładem Wielkiej Brytanii na poziomie 60 mln funtów, 24,5 mln Stanów Zjednoczonych i 10 mln dolarów od Japonii.

Postaw kawę

Trzeba podkreślić, że pomysł nie jest nowy. Już w 2009 roku kraje rozwinięte zobowiązały się do przekazywania krajom rozwijającym się 100 miliardów dolarów rocznie w ramach finansowania działań klimatycznych. Cel ten nie został wtedy

osiągnięty.

W czasie rozmów nie było obecnych przedstawicieli dwóch państw o najwyższych emisjach CO₂ – USA i Chin.

Nazwa „fundusz strat i zniszczeń” sugeruje, że rozwój Europy był zły i musimy ponieść karę za to, że przez wieki pracowaliśmy i osiągnęliśmy więcej niż reszta świata. Dlaczego zwykły mieszkaniec Europy ma płacić za swój standard życia obcym rządcom, z którymi nie ma nic wspólnego? To defraudacja pieniędzy podatników. Idea klimatyczna służy globalistom do usprawiedliwienia praktycznie całego lewicowego programu: masowej migracji, redystrybucji bogactwa i globalnego zarządzania.

[Źródło](#)

Postaw kawę

Eutanazja coraz bardziej powszechna

Kanada dokonuje obecnie średnio eutanazji 36 obywateli każdego dnia. Kanada ma jedno z najbardziej liberalnych przepisów

dotyczących eutanazji na świecie.

W ostatnich latach rząd w coraz większym stopniu łagodził przepisy, które pierwotnie miały zapewniać chorym możliwość śmierci w momencie, gdy była ona nieuchronna.

Jednak rozszerzenie przepisów oznacza, że obecnie eutanazji mogą się poddać osoby z dużo mniej poważnymi problemami, takimi jak depresja, bezdomność czy choroba psychiczna.

Przepisy zostały nawet rozszerzone, aby objąć nimi „dojrzałych nieletnich”, z zamiarem rozszerzenia ich na niemowlęta. Według najnowszego raportu Health Canada na temat samobójstw wspomaganych, w ubiegłym roku w całym kraju eutanazja stanowiła 4,1 procent zgonów. Liczba ta stanowi znaczny wzrost z 3,3 procent w 2021 r.

Według Kanadyjskiego Stowarzyszenia ARPA Canada najwyższy odsetek eutanazji przeprowadzono w Quebecu i Kolumbii Brytyjskiej, co stanowiło odpowiednio 6,6% i 5,5% wszystkich zgonów w tych prowincjach.

Postaw kawę

Tymczasem Najniższe wskaźniki mają Nowa Fundlandia, Labrador i Manitoba, gdzie eutanazja stanowi odpowiednio zaledwie 1,5% i 2,1% wszystkich zgonów.

Według Health Canada, aby kwalifikować się do programu MAID, dana osoba musi doświadczyć „nieznośnego cierpienia fizycznego lub psychicznego spowodowanego stanem zdrowia lub pogorszeniem się stanu zdrowia, którego nie można złagodzić w warunkach, które dana osoba uważa za akceptowalne”.

Ankieta przeprowadzona wśród beneficjentów MAID wykazała, że głównym źródłem ich „nieznośnego cierpienia” jest „utrata

zdolności do angażowania się w sensowne zajęcia życiowe”.

Doświadcza tego 86 procent ankietowanych.

Co najmniej 82 procent zgłosiło, że utraciło zdolność wykonywania czynności dnia codziennego (ADL).

Od 17 marca 2024 r. do programu MAID będą uprawnione osoby cierpiące na chorobę psychiczną jako jedyną chorobę podstawową.

Niektórzy eksperci ds. zdrowia twierdzą jednak, że sama choroba psychiczna nie powinna być kryterium wspomaganej śmierci.

Sonu Gaiind, główny psychiatra w Sunnybrook Health Sciences Centre w Toronto, wyjaśnił, że czasami może być trudno ustalić, czy dana choroba psychiczna jest naprawdę nieuleczalna, zgodnie z wymogami prawa, oraz rozróżnić patologiczne samobójstwo od racjonalnego pragnienia śmierci.

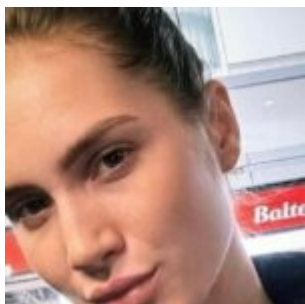
[Źródło](#)

Postaw kawę

**Ukraińska wyrzucona z
reprezentacji za słowa o**

Polisce. “Nienawidzę tego kraju, a zwłaszcza ludzi”

Kilka dni temu ukraińska gimnastyczka Włoda Nikolczenko opublikowała na Instagramie wpis, w którym wyraziła nienawiść do Polski i Polaków. Sprawa była szeroko komentowana w mediach, w tym [w programie telewizji internetowej eMisjaTv](#), której gościem był [Jacek Międlar](#). W odpowiedzi na nacisk polskiego społeczeństwa Ukrainkę wykluczono z kadry narodowej.

– Nienawidzę tego kraju całym sercem, a przede wszystkim ludzi, którzy tu mieszkają. Jestem tu tylko dlatego, że na mojej rodzinnej Ukrainie lotnisko zostało zamknięte – na Instagramie napisała 20-letnia ukraińska gwiazda, która w dorobku ma między innymi wywalczony w 2019 roku brązowy medal mistrzostw świata.

Pod wpływem nacisku polskiego społeczeństwa Ukraińska Federacja Gimnastyczna przeprosiła Polaków i zapowiedziała wyciągnięcie wobec Nikolczenko konsekwencji. Ostatecznie kobieta została wyrzucona z reprezentacji Ukrainy, a jej występ w Igrzyskach Olimpijskich 2024 stoi pod wielkim znakiem zapytania. Ukrainka przerażona konsekwencjami wycofała się ze swoich skandalicznych słów i napisała: *Przeżyłem załamanie psychiczne. To była emocjonalna sytuacyjna, której żałuję. Nie chciałam nikogo urazić. Proszę, nie bierzcie tego do siebie. To nie ja to powiedziałem, przemówiły emocje we mnie. Przepraszam.*

Po kilku dniach przerwy od Instagrama, Nikolczenko

opublikowała wpis, w którym próbuje dowieźć, że nie załamała się wyrzuceniem z reprezentacji: *Idę do celu z pełną świadomością i nową siłą. Nikt w życiu nie ma prawa cię zatrzymać* – napisała pod zamieszczonym filmem, na którym radosna biega po plaży w stroju kąpielowym.

[Źródło](#)

Obława na kluby i bary gejowskie w Moskwie

Rosyjskie siły bezpieczeństwa przeprowadziły obławy na kluby i bary gejowskie w Moskwie wkrótce po uznaniu przez Sąd Najwyższy „międzynarodowego ruchu LGBTQ+” za „organizację ekstremistyczną” – poinformowała w sobotę agencja Reutera.

Obławy zorganizowano w piątek wieczorem pod pretekstem poszukiwania narkotyków m.in. w męskiej saunie, klubie nocnym i bardzo organizującym imprezy LGBTQ+.

Naoczni świadkowie powiedzieli, że gościom tych lokali sprawdzano dokumenty i byli oni fotografowani.

Czwartkowa decyzja Sądu Najwyższego zakazująca „międzynarodowego ruchu LGBTQ+” jako „organizacji ekstremistycznej” weszła w życie ze skutkiem natychmiastowym.

Już w 2013 roku przyjęto w Rosji zakaz „propagandy homoseksualizmu” wśród nieletnich. W 2022 roku uchwalono z kolei ustawę, która zakazuje „propagandy nietradycyjnych stosunków seksualnych i pedofilii” w kinie, internecie, reklamie i w przestrzeni publicznej. W lipcu br. przyjęto w Rosji zakaz operacji korekty płci u osób transpłciowych.

[Źródło](#)

Kilka zarzutów postawionych Pfizerowi przez prokuratora generalnego Teksasu, Kena Paxtona. Kiedy polscy prokuratorzy się zabiorą do roboty?

W związku z licznymi kłamstwami Pfizera nt. szczepionek przeciwko covid, stan Teksas podał giganta farmaceutycznego do sądu. W 50-stronnicowym pozwie czytamy m. in.: Po wprowadzeniu na rynek wprowadzającego w błąd oświadczenia o “95% skuteczności”, Pfizer rozszerzył swoją oszukańczą kampanię na kilka frontów:

– Po pierwsze, czas trwania ochrony: FDA uznała, kiedy po raz pierwszy dopuściła szczepionkę Pfizera do obrotu, że “nie jest możliwe” ustalenie, jak skuteczna będzie szczepionka po upływie dwóch miesięcy. Jednak na początku 2021 r. Pfizer celowo stworzył fałszywe wrażenie, że jego szczepionka zapewniała trwałą i zrównoważoną ochronę, posuwając się nawet do zatajenia bardzo istotnych danych i informacji przed opinią publiczną, pokazujących, że skuteczność szczepionki szybko spadała

– Po drugie, transmisja: FDA ostrzegła firmę Pfizer, że “potrzebuje” dodatkowych informacji, aby ustalić, czy szczepionka chroni przed “przenoszeniem” covidu między osobami. Ale zamiast tego Pfizer zaangażował się w kampanię podsycania strachu, wykorzystując intensywne obawy opinii publicznej w związku z trwającą rok pandemią, insynuując, że szczepienie było konieczne dla Amerykanów, aby chronić swoich bliskich przed zarażeniem się covidem

– Po trzecie, ochrona przed wariantami (koronawirusa): Pfizer świadomie przedstawiał fałszywe i niepoparte dowodami twierdzenia na temat skuteczności szczepionki przeciwko wariantom, w tym w szczególności tak zwanemu wariantowi Delta. Szczepionka zadziałała wyjątkowo słabo przeciwko wariantowi Delta, a własne dane Pfizera potwierdziły ten fakt. Mimo to Pfizer poinformował opinię publiczną, że jego szczepionka jest “bardzo, bardzo, bardzo skuteczna przeciwko Delta”.

To tylko kilka zarzutów postawionych Pfizerowi przez prokuratora generalnego Teksasu, Kena Paxtona. Kiedy polscy prokuratorzy się zabiorą do roboty?

[Źródło](#)

Zmarł Henry Kissinger – czołowy amerykański dyplomata odpowiedzialny za śmierć milionów ludzi

“Niewielu ludzi... przyczyniło się do tak wielkiej śmierci i zniszczenia, tak wielkiego ludzkiego cierpienia w tak wielu miejscach na całym świecie, jak Henry Kissinger”.

HENRY KISSINGER, doradca ds. bezpieczeństwa narodowego i sekretarz stanu pod rządami dwóch prezydentów oraz wieloletni *éminence grise* amerykańskiego establishmentu polityki zagranicznej, zmarł 29 listopada 2023 w swoim domu w Connecticut. Miał 100 lat.

Kissinger doprowadził do przedłużenia wojny w Wietnamie i rozszerzenia tego konfliktu na neutralną Kambodżę; ułatwił ludobójstwo w Kambodży, Timorze Wschodnim i Bangladeszu; przyczynił się do przyspieszenia wojen domowych w południowej Afryce; wsparł zamachy stanu i szwadrony śmierci w całej Ameryce Łacińskiej. Według jego biografa Grega Grandina, miał na rękach krew co najmniej 3 milionów ludzi.

“Niewiele było osób, które przyczyniły się do tak wielkiej śmierci i zniszczenia, tak wielkiego ludzkiego cierpienia w tak wielu miejscach na całym świecie, jak Henry Kissinger” – powiedział weteran ścigania zbrodni wojennych Reed Brody.

Dochodzenie przeprowadzone w 2023 roku przez The Intercept

wykazało, że Kissinger – prawdopodobnie najpotężniejszy doradca ds. bezpieczeństwa narodowego w historii USA i główny architekt polityki wojennej USA w Azji Południowo-Wschodniej w latach 1969-1975 – był odpowiedzialny za śmierć większej liczby cywilów w Kambodży niż sądzono wcześniej, jak wynika z unikalnego archiwum amerykańskich dokumentów wojskowych oraz wywiadów z ocalałymi Kambodżanami i amerykańskimi świadkami.

The Intercept ujawnił wcześniej niepublikowane, niezgłoszone i niedoceniane świadectwa setek ofiar cywilnych, które były utrzymywane w tajemnicy podczas wojny i pozostały niemal całkowicie nieznane Amerykanom. Kissinger ponosił znaczną odpowiedzialność za ataki w Kambodży, w których zginęło aż 150 000 cywilów – według ekspertów nawet sześć razy więcej osób niebędących bojownikami niż Stany Zjednoczone zabiły w nalotach trwających od 11 września 2001 roku.

Urodzony jako Heinz Alfred Kissinger w Fürth w Niemczech 27 maja 1923 r., wyemigrował do Stanów Zjednoczonych w roku 1938, wśród fali Żydów uciekających przed prześladowaniami ze strony nazistów. Kissinger został obywatelem Stanów Zjednoczonych w 1943 roku i służył w Korpusie Kontrwywiadu Armii Stanów Zjednoczonych podczas II wojny światowej. Po ukończeniu studiów summa cum laude w Harvard College w 1950 roku, uzyskał tytuł magistra w 1952 roku i doktora dwa lata później. Następnie dołączył do wydziału Harvardu, zajmując stanowiska w Departamencie Rządu i Centrum Spraw Międzynarodowych. Podczas nauczania na Harvardzie był konsultantem administracji Johna F. Kennedy'ego i Lyndona B. Johnsona, a następnie pełnił funkcję doradcy ds. bezpieczeństwa narodowego w latach 1969-1975 i sekretarza stanu w latach 1973-1977 za prezydentów Richarda Nixona i Geralda Forda. Jako zwolennik realpolitik, Kissinger wywarł ogromny wpływ na politykę zagraniczną Stanów Zjednoczonych podczas pełnienia funkcji w rządzie, a w kolejnych dziesięcioleciach doradzał prezydentom USA i zasiadał w licznych korporacyjnych i rządowych radach doradczych, będąc jednocześnie autorem niewielkiej biblioteki

bestsellerowych książek o historii i dyplomacji.

W 1949 roku Kissinger poślubił Ann Fleischer, z którą rozwiódł się w 1964 roku. W 1974 roku poślubił Nancy Maginnes. Pozostawił żonę, dwoje dzieci z pierwszego małżeństwa, Elizabeth i Davida, oraz pięcioro wnucząt.

JAKO DORADCA DO SPRAW BEZPIECZEŃSTWA NARODOWEGO Kissinger odegrał kluczową rolę w przedłużeniu wojen USA w Azji Południowo-Wschodniej, w wyniku których zginęły dziesiątki tysięcy amerykańskich żołnierzy i setki tysięcy Kambodżan, Laotańczyków i Wietnamczyków. Podczas jego kadencji Stany Zjednoczone rzuciły na Indochiny 9 miliardów funtów amunicji.

W 1973 roku Norweski Komitet Noblowski przyznał Pokojową Nagrodę Nobla Kissingerowi i jego północnowietnamskiemu odpowiednikowi Le Duc Tho "za wspólne wynegocjowanie zawieszenia broni w Wietnamie w 1973 roku".

"Nie istnieje żaden inny porównywalny zaszczyt" – napisał później Kissinger o nagrodzie, którą otrzymał za porozumienie mające na celu zakończenie wojny, do której zachęcał i którą przedłużał, pakt, który nie tylko nie powstrzymał tego konfliktu, ale także został niemal natychmiast naruszony przez wszystkie strony. Dokumenty ujawnione w 2023 r. pokazują, że nagroda – jedna z najbardziej kontrowersyjnych w historii nagrody – została przyznana pomimo świadomości, że wojna prawdopodobnie nie zakończy się rozejmem.

Tho odmówił przyjęcia nagrody. Stwierdził, że Stany Zjednoczone naruszyły umowę oraz pomagały i zachęcały swoich południowowietnamskich sojuszników do zrobienia tego samego, jednocześnie uznając umowę za amerykańską kapitulację. "W ciągu ostatnich 18 lat Stany Zjednoczone podjęły wojnę agresji przeciwko Wietnamowi" – napisał. "Amerykański imperializm został pokonany".

Wietnam Północny i jego rewolucyjni sojusznicy w Wietnamie Południowym obalili wspierany przez USA rząd w Sajgonie dwa

lata później, w 1975 roku. W tym samym roku, w dużej mierze z powodu rozszerzenia wojny przez Nixona i Kissingera na maleńki, neutralny kraj Kambodży, wspierany przez Amerykanów reżim wojskowy upadł na rzecz ludobójczych Czerwonych Khmerów, których kampania przemęczenia, tortur i morderstw zabiła 2 miliony ludzi, około 20 procent populacji. Kissinger niemal natychmiast starał się nawiązać z nimi współpracę. "Powinieneś także powiedzieć Kambodżanom, że będziemy ich przyjaciółmi. To morderczy bandyci, ale nie pozwolimy, by stanęli nam na drodze. Jesteśmy gotowi poprawić stosunki z nimi" – powiedział ministrowi spraw zagranicznych Tajlandii.

Jako sekretarz stanu i doradca ds. bezpieczeństwa narodowego Kissinger przewodził wysiłkom na rzecz poprawy stosunków z byłym Związkiem Radzieckim i "otworzył" Chińską Republikę Ludową na Zachód po raz pierwszy od czasu dojścia Mao Zedonga do władzy w 1949 roku. Kissinger wspierał również ludobójcze wojska w Pakistanie i Indonezji. W pierwszym przypadku Nixon i jego doradca ds. bezpieczeństwa narodowego poparli dyktatora, który – według szacunków CIA – wymordował setki tysięcy cywilów; w drugim przypadku Ford i Kissinger dali prezydentowi Suharto zgodę na inwazję na Timor Wschodni, w wyniku której zginęło około 200 000 osób – około jednej czwartej całej populacji.

W Ameryce Łacińskiej Nixon i Kissinger spiskowali w celu obalenia demokratycznych wyborów socjalistycznego prezydenta Chile Salvadora Allende. Obejmowało to nadzór Kissingera nad tajnymi operacjami – takimi jak nieudane porwanie chilijskiego generała René Schneidera, które zakończyło się morderstwem Schneidera – w celu destabilizacji Chile i wywołania wojskowego zamachu stanu. "Zrobiłeś wielką przysługę dla Zachodu, obalając Allende", Kissinger powiedział później gen. Augusto Pinochetowi, przywódcy junty wojskowej, która zabiła tysiące Chilejczyków. W Argentynie Kissinger dał kolejne zielone światło, tym razem dla kampanii terroru obejmującej tortury, wymuszone zaginięcia i morderstwa dokonywane przez

juntę wojskową, która obaliła prezydent Isabel Perón. Podczas spotkania w czerwcu 1976 r. Kissinger powiedział ministrowi spraw zagranicznych junty, Césarowi Augusto Guzzettiemu: "Jeśli są rzeczy, które trzeba zrobić, należy to zrobić szybko". Tak zwana brudna wojna, która nastąpiła później, pochłonięła życie około 30 000 argentyńskich cywilów.

Dyplomacja Kissingera podsycała również wojnę w Angoli i przedłużyła apartheid w RPA. Na Bliskim Wschodzie sprzedawał Kurdów w Iraku i, jak napisał Grandin, "pozostawił ten region w chaosie, przygotowując grunt pod kryzysy, które nadal trapią ludzkość".

Dzięki połączeniu surowej ambicji, manipulacji medialnej i niesamowitej zdolności do zaciemniania prawdy i unikania skandali, Kissinger przekształcił się z profesora college'u i biurokraty w najbardziej znanego amerykańskiego dyplomata XX wieku i prawdziwego celebrytę. Okrzyknięty "Playboyem zachodniego skrzydła" i "symbolem seksu administracji Nixona", był fotografowany z gwiazdami i stał się pożywką dla plotkarskich kolumn. Podczas gdy dziesiątki jego kolegów z Białego Domu zostało pogrążonych przez niezliczone przestępstwa Watergate, które kosztowały Nixona utratę pracy w 1974 roku, Kissinger uniknął skandalu i stał się ulubieńcem mediów.

"Byliśmy w połowie przekonani, że nic nie jest poza możliwościami tego niezwykłego człowieka" – powiedział Ted Koppel z ABC News w filmie dokumentalnym z 1974 roku, opisując Kissingera jako "najbardziej podziwianego człowieka w Ameryce". Według Carolyn Eisenberg, autorki książki "Never Lose: Nixon, Kissinger and the Illusion of National Security", która spędziła dekadę czytając stenogramy rozmów telefonicznych Kissingera z Białym Domem i słuchając taśm z jego nieskazitelnymi rozmowami, istniała jednak inna strona tej publicznej postaci, często chwalonej za swój dowcip i uprzejmość. "Miał zaburzoną osobowość i był niewiarygodnie młodociany. Przyznał, że był egoistą, ale wykraczał daleko

poza to” – powiedziała The Intercept. “Pod wieloma względami utknął w wieku 14 lat. Jego oportunizm był bezgraniczny. Jego potrzeba bycia ważnym, bycia celebrytą była gigantyczna”.

Kissinger został odznaczony Prezydenckim Medalem Wolności – najwyższym amerykańskim odznaczeniem cywilnym – w 1977 roku. W 1982 roku założył Kissinger Associates, międzynarodową grupę konsultingową, która stała się schronieniem dla najwyższych urzędników bezpieczeństwa narodowego, którzy chcieli zarobić na swojej służbie rządowej. Firma wykorzystywała reputację i kontakty Kissingera, by pomagać ogromnym międzynarodowym korporacjom, bankom i instytucjom finansowym – w tym American Express, Anheuser-Busch, Coca-Cola, Heinz, Fiat, Volvo, Ericsson i Daewoo – pośredniczyć w transakcjach z rządami. “Dużą częścią spuścizny Henry’ego Kissingera jest korupcja amerykańskiej polityki zagranicznej” – powiedział Matt Duss, były doradca senatora Berniego Sandersa, w wywiadzie dla Vox w 2023 roku. “Zaciera się granica, jeśli nie wręcz ją wymazuje, między tworzeniem polityki zagranicznej a interesami korporacji”.

Kissinger doradzał każdemu prezydentowi USA od Nixona do Donalda Trumpa i był członkiem prezydenckiej Rady Doradczej ds. Wywiadu Zagranicznego w latach 1984-1990 oraz Rady Polityki Obronnej Pentagonu w latach 2001-2016. Po tym, jak Kissinger został wybrany na przewodniczącego Komisji ds. 9/11, rodziny ofiar zadały pytania o potencjalny konflikt interesów ze względu na powiązania finansowe Kissingera z rządami, które mogły być zaangażowane w prace komisji. Kissinger zrezygnował, zamiast przekazać listę klientów swojej firmy doradczej.

W swojej książce z 2001 roku, “The Trial of Henry Kissinger”, Christopher Hitchens wezwał do ścigania Kissingera “za zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości oraz za przestępstwa przeciwko prawu zwyczajowemu lub międzynarodowemu, w tym spiskowanie w celu popełnienia morderstw, porwań i tortur” od Argentyny, Bangladeszu, Chile i Timoru Wschodniego po Kambodżę, Laos, Urugwaj i Wietnam.

Kissinger unikał pytań dotyczących bombardowania Kambodży, zamazywał prawdę w publicznych komentarzach i spędził połowę swojego życia kłamiąc na temat swojej roli w zabójstwach w Kambodży. Na początku XXI wieku Kissinger był poszukiwany w celu przesłuchania w związku z łamaniem praw człowieka przez byłe południowoamerykańskie dyktatury wojskowe, ale unikał śledczych, raz odmawiając stawienia się przed sądem we Francji i uciekając z Paryża po otrzymaniu wezwania. Nigdy nie został oskarżony ani ścigany za śmierć, za którą ponosił odpowiedzialność.

“Duża część świata uważała Kissingera za zbrodniarza wojennego, ale kto odważyłby się założyć kajdanki amerykańskiemu sekretarzowi stanu?” – zapytał Brody, który wytoczył historyczne sprawy przeciwko Pinochetowi, czadyjskiemu dyktatorowi Hissène Habré i innym. “Kissinger nie był ani razu przesłuchiwany przez sąd w sprawie żadnego z jego domniemyanych przestępstw, a co dopiero ścigany”.

Kissinger nadal zdobywał upragnione nagrody i kumpłował się z bogatymi i sławnymi na uroczystych kolacjach w Białym Domu, galach w Hamptons i innych wydarzeniach dostępnych wyłącznie na zaproszenie. W 2010 roku republikański dyplomata stał się ulubieńcem Demokratów głównego nurtu i pozostał nim aż do śmierci. Hillary Clinton nazwała Kissingera “przyjacielem” i powiedziała, że “polegała na jego radach” podczas pełnienia funkcji sekretarza stanu za prezydenta Baracka Obamy. Samantha Power, która zbudowała swoją reputację i karierę na rzecz praw człowieka, a następnie pełniła funkcję ambasadora administracji Obamy przy ONZ i szefa Agencji Rozwoju Międzynarodowego administracji Bidena, zaprzyjaźniła się z Kissingerem, zanim otrzymała nagrodę Henry’ego A. Kissingera Amerykańskiej Akademii w Berlinie od samego Kissingera. Sekretarz stanu Bidena, Antony Blinken, również utrzymywał długie, serdeczne stosunki ze swoim odległym poprzednikiem.

Kissinger był wielokrotnie fetowany z okazji swoich 100. urodzin w maju 2023 roku. W czarnej gali w Nowojorskiej

Bibliotece Publicznej wzięli udział między innymi Blinken; Power; dyrektor CIA Bidena, William J. Burns; zhańbiony były dyrektor CIA i czterogwiazdkowy gen. David Petraeus; projektantka mody Diane von Furstenberg; właściciel New England Patriots Robert Kraft; były burmistrz Nowego Jorku Mike Bloomberg; były dyrektor generalny Google Eric Schmidt; oraz katolicki arcybiskup Nowego Jorku Timothy M. Dolan.

Aby uczcić stulecie Kissingera, Koppel – który stał się przyjacielem Kissingera po emisji filmu dokumentalnego w 1974 roku – przeprowadził sympatyczny wywiad dla CBS News, który jednak poruszył zarzuty, które dręczyły Kissingera przez dziesięciolecia. “W naszej stacji są ludzie, którzy kwestionują zasadność przeprowadzenia z tobą wywiadu. Tak zdecydowanie postrzegają to, co uważają za – ujmę to w języku, którego by użyli – twoją przestępczość” – powiedział Koppel.

“To odzwierciedlenie ich ignorancji” – odpowiedział Kissinger.

Kiedy Koppel wspomniał o bombardowaniu Kambodży, Kissinger wpadł w złość. “Daj spokój. Bombardowaliśmy dronami i wszelkiego rodzaju bronią każdą jednostkę partyzancką, której się przeciwstawialiśmy” – odparł. “Tak samo było w każdej administracji, której byłem częścią”.

“Konsekwencje w Kambodży były szczególnie -”

“Daj spokój.”

“Nie, nie, nie, były szczególnie -”

“To jest program, który robisz, ponieważ skończę 100 lat” – warknął Kissinger. “A ty wybierasz temat czegoś, co wydarzyło się 60 lat temu. Musisz wiedzieć, że był to konieczny krok. Teraz młodsze pokolenie uważa, że jeśli potrafi wzbudzić emocje, to nie musi myśleć. Jeśli będą myśleć, nie zadadzą tego pytania”.

Kiedy The Intercept zadał to pytanie o Kambodżę – w bardziej

sprecyzowany sposób – 13 lat wcześniej, Kissinger zaoferował te same lekceważące riposty i błysnął tą samą wściekłością. “Daj spokój!” wykrzyknął. “Co próbujesz udowodnić?”. Naciskany w sprawie masowych śmierci Kambodżan wynikających z jego polityki, starszy mąż stanu od dawna chwalony za swój urok, intelekt i erudycję powiedział temu reporterowi, że ” zabawia się z tym “.

Dziedzictwo Kissingera wykracza poza trupy, traumę i cierpienie ofiar, które pozostawił. Jego polityka, powiedział Grandin w wywiadzie dla The Intercept, przygotowała grunt pod cywilne rzezie amerykańskiej wojny z terroryzmem, od Afganistanu po Irak, od Syrii po Somalię i nie tylko. “Można prześledzić linię od bombardowania Kambodży do chwili obecnej” – powiedział Grandin, autor książki “Kissinger’s Shadow”. “Potajemne uzasadnienie nielegalnego bombardowania Kambodży stało się ramą dla uzasadnienia ataków dronów i wiecznej wojny. To doskonały wyraz nieprzerwanego kręgu amerykańskiego militarizmu”.

Brody, oskarżyciel w sprawie zbrodni wojennych, twierdzi, że nawet po śmierci Kissingera nadal możliwe jest wymierzenie sprawiedliwości.

“Oczywiście jest już za późno, by posadzić Kissingera na ławie oskarżonych, ale wciąż możemy rozliczyć się z jego rolą w okrucieństwach za granicą” – powiedział Brody w wywiadzie dla The Intercept. “Rzeczywiście, jego śmierć powinna doprowadzić do pełnego ujawnienia amerykańskiego wsparcia dla nadużyć na całym świecie w czasie zimnej wojny i od tego czasu, a może nawet komisji prawdy, aby ustanowić zapis historyczny, promować pewną miarę odpowiedzialności, a jeśli Stany Zjednoczone byłyby gotowe przeprosić lub przyznać się do naszych przewinień – tak jak to zrobiliśmy w miejscach takich jak Gwatemala i Iran – aby wspierać rodzaj pojednania z krajami, których ludność ucierpiała z powodu nadużyć”.

[Źródło](#)

Xi i Biden powstrzymują eskalację

15 listopada prezydent Xi Jinping przybył do San Francisco na szczyt Współpracy Gospodarczej Azji i Pacyfiku (APEC). Przy okazji spotkał się z prezydentem USA Joe Bidenem, z którym rozmawiał przez cztery godziny w willi, gdzie przed laty nagrywano serial „Dynastia”.

Obydwaj przywódcy zgodzili się uruchomić prezydencką „gorącą linię” i wznowić komunikacje między siłami zbrojnymi, zerwaną w sierpniu 2022 roku po wizycie ówczesnej przewodniczącej Izby Reprezentantów **Nancy Pelosi** na Tajwanie, co doprowadziło do czwartego kryzysu w Cieśninie Tajwańskiej. W jego ramach, już po odjeździe N. Pelosi – co wskazuje że intencją Pekinu nie było rozpętanie wojny z USA – 4 sierpnia 2022 roku Chińska Armia Ludowo-Wyzwoleńcza rozpoczęła serię ćwiczeń („ukierunkowanych operacji wojskowych”) z użyciem ostrej amunicji, otaczając Tajwan. W ramach ćwiczeń użyto dronów rozpoznawczych, samolotów bojowych i okrętów wojennych, wystrzeliwano pociski balistyczne i rakiety dalekiego zasięgu. Ćwiczą desant, blokadę morską i powietrzną.

Pekin dążył do zademonstrowania siły wobec jankesów i Tajwanu, braku uznania „linii środkowej” w Cieśninie Tajwańskiej za nieformalną granicę z Republiką Chin, a także chciał dać do zrozumienia, że sprawy dotyczące wyspy – w tym jej stosunki

zagraniczne – uznaje za kwestię wewnętrzną. Ćwiczenia trwały jeszcze po 7 sierpnia gdy formalnie miały się zakończyć, co było dodatkowym środkiem nacisku na władze w Tajpej.

Kwestia Tajwanu

Przywódcy USA i Chin nie osiągnęli w San Francisco porozumienia w kwestii przyszłości Tajwanu; Xi stwierdził że zjednoczenie Chin „nie może zostać zatrzymane” i że jest to najbardziej wrażliwa kwestia w stosunkach między obydwojma mocarstwami. Chiński przywódca wezwał też USA, by nie wspierały niepodległości Tajwanu i zaprzestały dozbrajania Tajpej. Dla Waszyngtonu zapobieżenie inkorporacji Tajwanu przez Chińską Republikę Ludową jest kluczowe, gdyż warunkuje powstrzymanie projekcji siły Pekinu na Morzu Wschodniochińskim i Oceanie Spokojnym, co zagrażałoby supremacji gwiazd i pasów w tej części planety.

Tymczasem na Tajwanie zapowiadane przez Kuomintang (KMT) i Tajwańską Partię Ludową (TPP) na 18 listopada wystawienie wspólnego kandydata do wyborów prezydenckich zaplanowanych na styczeń 2024 roku nie doszło do skutku. 15 listopada kandydat KMT **Hou Yu-ih** i kandydat TPP **Ko Wen-je** porozumieli się, że wspólnym kandydatem na prezydenta zostanie ten z wyższymi notowaniami, tymczasem ten z niższymi będzie kandydatem na wiceprezydenta. 18 listopada były burmistrz Tajpej **Ko Wen-je** nie zaakceptował jednak niekorzystnych dla siebie sondaży i zapowiedział utrzymanie swojej kandydatury.

Patronem porozumienia jest były prezydent Republiki Chin i nieoficjalny przywódca KMT **Ma Ying-jeou**, który jako pierwszy prezydent Tajwanu spotkał się w 2015 r. z Xi Jinpingiem w Singapurze, w kwietniu zaś 2022 roku, już jako były prezydent, odwiedził Chiny kontynentalne. Zwolennikiem porozumienia jest też **Xu Chunying** z TPP, atakowana za udział w wydarzeniach prozjednoczeniowych i domniemane spotkania z politykami KPCh przez przekąźniki związane z rządzącą na wyspie Demokratyczną

Partią Postępową (DPP) prezydent **Tsai Ing-wen**. Najnowsze sondaże dają przewagę Lai Ching-te z DPP, przed Hou Yu-ihem, Ko Wen-je oraz przejmującym część poparcia opozycji biznesowym oligarchą **Terrym Gou**. KMT oczekuje od TPP potwierdzenia wspólnej kandydatury do 22 listopada, czyli na dwa dni przed terminem końca okresu, gdy można zgłaszać kandydatów do wyborów prezydenckich¹.

Sztuczna Inteligencja

Utworzona ma zostać również chińsko-jankeska grupa ekspertów dla omówienia zagrożeń związanych ze sztuczną inteligencją. Deklaracja ta w pewnym stopniu nawiązywała a w pewnym zaprzeczała końcowej deklaracji Globalnego Szczytu Bezpieczeństwa SI który odbył się w dniach 1-2 listopada w Blethey Park w UK. Wzięło w nim udział ponad stu uczestników; przedstawicieli dwudziestu ośmiu państw (Polska nie była reprezentowana – w przeciwieństwie np. do Ukrainy) oraz przewodnicząca Komisji Europejskiej Ursula von der Leyen, a także czołowi eksperci i liderzy branży jak **Elon Musk**, **Sam Altman** z Open AI, przewodniczący ds. globalnych Meta Platforms **Nick Clegg** i szef zespołu naukowego ds. SI tej firmy Yann LeCun.

Pozornie szczyt był sukcesem politycznym Downing Street, bowiem przy jednym stole zasiedli przedstawiciele USA i Chin a wszyscy uczestnicy zadeklarowali zaangażowanie w wypracowanie wspólnych norm bezpieczeństwa i utworzenie multilateralnego ciała eksperckiego na podobieństwo Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (ang. Intergovernmental Panel on Climate Change, IPCC). Dwa dni przed szczytem w Blethey Park prezydent **Joe Biden** podpisał jednak rozporządzenie nakazujące firmom rozwijającym SI dzielenie się wynikami badań w zakresie bezpieczeństwa z rządem USA przed udostępnieniem efektów swoich prac publicznie. Na szczycie w Anglii wiceprezydent USA **Kamala Harris** i sekretarz handlu tego państwa **Gina Raimondo** ogłosiły w związku z tym powstanie „neutralnego”

instrumentu w postaci Amerykańskiego Instytutu ds. Bezpieczeństwa SI, co było wyraźnym krokiem w kierunku faworyzowanego przez Waszyngton unilateralizmu w dziedzinie sztucznej inteligencji.

Premier UK **Rishi Sunak**, próbując bronić podejścia multilateralnego, wyraził na szczycie obawę, że jednostronne regulacje rozwoju SI przez USA zduszą innowacyjność w tym obszarze. Wiceprezydent K. Harris odpowiedziała mu, że wobec narastania zagrożeń ze strony SI w dziedzinach takich jak rynek pracy i dezinformacja, ważna jest szybkość działania. Biały Dom dał więc Downing Street wyraźny sygnał, że w dziedzinie sztucznej inteligencji nie będzie żadnego multilateralizmu a Waszyngton będzie wdrażał własne rozwiązania i dyktował je państwu zależnym. Dwustronne uzgodnienia z Chinami na szczycie w San Francisco potwierdzają, że USA zdecydowane są liczyć się jedynie z największymi graczami.

Ocieplenie klimatu

Waszyngton i Pekin, będące dwoma największymi emitentami CO₂ na świecie, zadeklarowały potrojenie wykorzystania energii odnawialnej do 2030 roku. Zagadnienie to, nie znajdujące się na szczycie agendy politycznej Xi Jinpinga i Joe Bidena, może w przyszłości zrodzić dodatkowe napięcia między mocarstwami. Węgiel kamienny jest głównym surowcem energetycznym Chin. Państwo Środka poczyniło jednak w ostatnich latach znaczące inwestycje w dziedzinie energii słonecznej, wiatrowej i samochodów elektrycznych (EV), co może w dłuższej perspektywie stać się znaczące dla sytuacji na rynkach USA i UE.

Xi Jinping powiedział na spotkaniu w San Francisco, że „**świat jest wystarczająco duży**” by pomieścić **USA i Chiny**. Jest to wyraźny sygnał wzrostu ambicji w porównaniu do roku 2014, gdy podobne zdanie przywódca Chin wypowiedział na temat Pacyfiku. Obecnie Pekin ma ambicję współrządzenia globem z USA.

Prezydent Stanów odpowiedział przywódcy Chin: „rywalizujemy”. Waszyngton nie zgodzi się na partnerstwo Chin i prawdopodobnie odrzuci udział w Nowym Jedwabnym Szlaku i ogłoszonych przez chińskiego przywódcę w San Francisco trzech inicjatywach: na rzecz Globalnego Bezpieczeństwa, na rzecz Rozwoju i na rzecz Wymiany. Joe Biden już po spotkaniu z Xi Jinpingiem nazwał go „dyktatorem” a następnie podkreślał znaczenie antychińsko ukierunkowanych relacji USA z państwami takimi jak Korea Południowa czy Japonia.

Wygaszanie i deeskalacja konfliktów

Niewykluczona jest jednak współpraca Waszyngtonu z Pekinem dla uśmierzania wojen na Ukrainie i w Palestynie, komplikujących realizację Inicjatywy Pasa i Szlaku oraz zagrażających niekontrolowaną eskalacją u progu strefy dominacji USA w Europie oraz strefy interesów USA na Bliskim Wschodzie. Waszyngton mógłby przymusić do złagodzenia stanowiska Kijów i Tel Awiw, podczas gdy Pekin przymusić Moskwę i Hamas. Prezydent USA poprosił chińskiego przywódcę o uruchomienie kanałów komunikacji z Iranem w celu deeskalacji w Strefie Gazy, nieznana jest jednak odpowiedź Pekinu na tę prośbę. Ze swej strony USA próbowały bez powodzenia nakłonić Tel Awiw do przestrzennego ograniczenia ofensywy, obecnie skupiając swe wysiłki na skłonieniu władz Izraela do jej ograniczenia czasowego.

Gwiazdy i pasy obawiają się też konfliktu na Tajwanie, którego pozytywny dla USA wynik wymagałby inwestycji w wojskowe środki odstraszania, których administracja J. Bidena nie dokonała, a które zajęłyby lata, zanim przyniosłyby rezultaty. Waszyngton wysłał więc pośrednie sygnały do Chin, że nie chce konfrontacji: w porównaniu z 60 mld USD pomocy dla Ukrainy, na wydatki wojskowe na Pacyfiku przeznaczył jedynie 2 mld USD; podczas spotkania z przywódcą Chin, J. Biden powtórzył zapewnienie o przywiązaniu USA do polityki jednych Chin, ugodowo nie wspominając jednak o Taiwan Relations Act z 1979

roku.

USA napotykają również przeszkody wewnętrzne dla realizacji swojej polityki handlowej. J. Biden planował ogłosić na szczycie w San Francisco handlową komponentę Indo-Pacyficznym Ram Ekonomicznym dla Dobrobytu (ang. Indo-Pacific Economic Framework for Prosperity, IPEF), które są inicjatywa mającą zastąpić Partnerstwo Pacyficzne (ang. Trans-Pacific Partnership, TPP) utworzone przez **Baracka Obamę** a rozmontowane przez **Donalda Trumpa**. W porównaniu z TPP, IPEF jest projektem dużo skromniejszym: miał objąć głównie niektóre zaawansowane technologie i produkty wrażliwe, jak leki i surowce. Jego ogłoszenie na szczycie APEC miało zademonstrować Pekinowi, że Waszyngton zdolny jest pozyskiwać sojuszników nie tylko w sferze militarnej ale i gospodarczej, oddzielając od Chin takie istotne w strategicznie ważnych łańcuchach produkcyjnych kraje jak Indie, Australia, Japonia, Wietnam.

Tuż przed szczytem w San Francisco władze USA zawiesiły jednak negocjacje nad IPEF, gdyż jego komponenta handlowa została zawetowana przez demokratycznych kongresmenów takich jak **Sherrod Brown** z zagrożonego dezindustrializacją Ohio. Obawiają się oni powtórki z 2016 roku, gdy Hilary Clinton straciła głosy w zagrożonych kryzysem „swing states” w następstwie forsowania TPP. W stanach tych, między innymi w Ohio, J. Biden ustępuje zaś w sondażach Donaldowi Trumpowi z perspektywą wyborów prezydenckich na początku listopada 2024 roku.

Obawa przed antyglobalistyczną wyborczą rewoltą „blue collars” powstrzymuje więc Waszyngton przed wykorzystaniem rynku wewnętrznego jako dźwigni dla pozyskania poparcia innych stolic. Pozostali uczestnicy IPEF nie byli nastawieni entuzjastycznie do tego projektu, akceptowali go jednak, licząc na większy dostęp do wewnętrznego rynku USA. Również wysokie jak dotychczas dla Chin koszty wojny czipowej skłaniać będą z kolei Pekin do dążenia do nieeskalowania napięć w stosunkach z USA. O ile bowiem Stany Zjednoczone potrzebują

dziś „pauzy strategicznej” w stosunkach z Chinami, o tyle Chiny potrzebują „pauzy ekonomicznej”. Spotkanie Xi Jinpinga i Joe Bidena przy okazji szczytu w San Francisco nie stworzyło na to perspektywy, obydwaj przywódcy dążyli jednak wyraźnie do nieeskalowania rywalizacji między mocarstwami.

[Ronald Lasecki](#)

Rosja zdefiniowała swojego wroga

Dziś nie o technice wojskowej, technikaliach, strategii czy taktyce, ale o filozofii wojny. Czy Rosja i ruski mir toczy z kolektywnym zachodem Swieszczienuju wajnu (świętą wojnę ros.)?

W drugim roku wojny o Ukrainę, z ust przywódcy Rosji, padły brzemienne słowa. Rosja zdefiniowała swojego wroga i nie jest nią bynajmniej Ukraina. Oczywiście, w naszej zachodniej „bańce informacyjnej” zostaną one przemilczane lub wypaczone. Wojna o Ukrainę jest w naszym zachodnim mainstreamie tłumaczona jednoznacznie, jednowymiarowo, prosto, by nie rzec w sposób prostacki. My nie próbujemy zrozumieć, przyczyn tego co się dzieje, przechodząc wprost do prostych ocen tego co się wydarzyło 22 lutego 2022. Nie analizujemy przyczyn, dlaczego stało się to co się stało. Stąd to czas rozkwitu dla takich

intelektualnych karłów, etycznie i moralnie odrażających indywiduów, jak pogardzani przeze mnie, tani prowójenni propagandziści.

Dominuje w przestrzeni publicznej, u nas na Zachodzie, prostacka forma amerykańskiej propagandy wojennej, dostosowana do nie najwyższych lotów intelektu społeczeństwa amerykańskiego, do niedawna obca, bardziej wysublimowanym intelektualnie, społeczeństwu Europy Zachodniej. Polega ona na personifikacji danego kraju w jego przywódcy (wrogim USA), a następnie jego dehumanizacji i przypisaniu mu cech diabolicznych, zohydżających go moralnie i intelektualnie, stawiająca go wręcz poza prawem.

Stąd Amerykanie nie walczyli z Niemcami, a wyzywali ich od władzy ludobójcy Hitlera , nie walczyli z Włochami, a wyzywali ich od władzy totalitarnego Mussoliniego, nie walczyli z Irakijczykami, a „ratowali ich od władzy krwawego satrapy Saddama Husajna”, nie walczyli z Libijczykami, a niszczyli Kadafiego, wyzywali Serbów spod władzy „dyktatora Miloszewicia”, Syryjczyków od „krwawego Assada” itd, itd. itd.

Z drugiej strony rosyjska propaganda, w momentach zagrożenia i rządzący nią autokraci, carowie, I sekretarze KPZR, prezydenci FR, zawsze odwoływali się do istoty rosyjskiego miru (rosyjskiego świata), zamachu na świętą Ruś, na „matuszke Rassiję”, która musi dać odpór wrażemu zachodowi. (Rzeczpospolitej Szlacheckiej w 1612, królowi Szwecji Karolowi XII w 1709 , cesarzowi Napoleonowi w 1812, Hitlerowi (w okresie ZSRR) w 1941, a dziś w 2023 „kolektywnemu zachodowi – NATO pod wodzą USA”.

Nieszczęsna wojna o Ukrainę jest li tylko wojna hybrydową wysokiej intensywności, wojną zastępczą, liberalnych demokracji zachodnich pod wodzą Stanów Zjednoczonych, z autokratyczną Rosją odrzucającą globalny system liberalnych form ustrojowych i globalnej gospodarki, z jednym supermocarstwem USA .

Dziś 28.11.2023 na corocznym Ogólnoświatowym Narodowym

Rosyjskim Zjeździe, organizowanym przez rosyjską cerkiew prawosławną prezydent Rosji Władimir Putin wygłosił politycznie istotne przemówienie. Zdefiniował on otwarcie, bez dyplomatycznych ograniczeń, o co Rosja pod jego przywództwem walczy z kolektywnym zachodem. To swego rodzaju ogłoszenie „Świętej Wojny” znanej z historii Rosji , ogłaszanej w sytuacjach krytycznych dla egzystencji państwa rosyjskiego, w czasach agresji zewnętrznych w tym pochodu Cesarza Napoleona na Moskwę w 1812 i agresji hitlerowskich Niemiec wraz z ich licznymi sojusznikami na ZSRR w czerwcu 1941.

Analizując tezy wygłoszone dziś przez Putina, łatwo zrozumieć skąd decyzja, aby 30% budżetu FR w 2024 stanowiły wydatki na wojsko i zbrojenia, zrozumieć jak odległy jest pokój na Ukrainie i że wojna o Ukrainę jest li tylko częścią starcia gigantów, elementem formowania się nowego, wielopolarnego porządku światowego.

W celach czysto dydaktycznych, informacyjnych, jako materiał do przemyślenia, poniżej cytuję główne tezy wystąpienia Władimira Putina. Aby rozumieć procesy jakich jesteśmy świadkami warto wiedzieć co myśli adversarz, nawet jak nie podzielamy jego poglądów, przynajmniej w warstwie tego co publicznie wyartykuował, a nie tego co w jego usta wkładają nasi rodzimi „instruktorzy jedynie słusznego, właściwego myślenia o Rosji”.

Tezy:

Trwająca walka Rosji o suwerenność i sprawiedliwość ma charakter narodowowyzwoleńczy. Ponieważ bronimy bezpieczeństwa i dobrobytu naszego narodu, najwyższego historycznego prawa do bycia Rosją – silną, niezależną potęgą (mocarstwem „dierżawą”) , krajem-cywilizacją”

Rosja stoi obecnie na czele tworzenia bardziej sprawiedliwego porządku światowego. (wielopolarnego; w obliczu sypiącego się supermocarstwa – w domyśle chodzi o USA)

Rusofobia oraz inne formy rasizmu i neonazizmu stały się oficjalną ideologią zachodnich elit.

To, co dzieje się na Ukrainie, jest skierowane nie tylko przeciwko Rosjanom, ale przeciwko wszystkim narodom Rosji.

Kraje Zachodu nie potrzebują wielkiej, wielonarodowej, wieloreligijnej Rosji, chcą ją rozczłonkować i splądrować. Rosjanie nie pozwolą nikomu dzielić Rosji, ona jest jedna.

Rosja traktuje jakąkolwiek ingerencję z zewnątrz w jej sprawy wewnętrzne jako agresję i odpowiednio na nią reaguje. (ostrzeżenie przed ingerencją w okresie nadchodzących wyborów prezydenckich w marcu 2024).

Różnorodność kultur rosyjskich nie wpisuje się w zachodni światopogląd, oparty na chęci wyzysku, na totalnej utracie identyczności. (chodzi o budowę uniwersalnego człowieka, oderwanego od swojego narodu, jego kultury, zwyczajów, tradycji, zunifikowanego uniwersalnego człowieka, w celu jego podporządkowania i wykorzystywanego w/g potrzeb globalnych korporacji w różnych częściach Ziemi). Stąd uruchomiono stara od wieków znaną nagonkę „Rosja więzieniem narodów, Rosja krajem niewolników”.

Przewaga konkurencyjna Rosji polega na różnorodności, jest ona wspólnym dobrem i należy ją chronić.

Współczesna Rosja powraca i wzmacnia swoją suwerenność jako światowego mocarstwa. (niezależność od globalnych korporacji, Banku Światowego, gospodarki opartej o dolara \$, zasad definiowanych przez elity USA). Dalsza część wypowiedzi mówiła o odbudowie rosyjskiego miru.

Bez Rosjan jako grupy etnicznej nie ma i nie może być Rosji i rosyjskiego świata. Rosjanie to coś więcej niż narodowość, to także tożsamość kulturowa i historyczna. Putin potępił jego zdaniem sztuczną i opartą o nacjonalistyczne egoizmy decyzję o podziale ZSRR na Rosję, Białoruś i Ukrainę – w/g Niego, jednego kraju w ramach ciągłości: Wielkie Księstwo Moskiewskie, Carstwo Rosyjskie – Ruskaja Imperia, ZSRR.

Warto podziękować przedsiębiorcom za skoordynowaną pracę, dzięki wysiłkom państwa i biznesu, blitzkrieg zachodnich sankcji nie powiódł się.

Rozwój Federacji Rosyjskiej powinien obejmować godne płace dla lekarzy, nauczycieli i utalentowanych specjalistów.

Na Zachodzie odwołuje się tradycyjna edukację humanistyczną, na rzecz kultury totalnej zmiany (LGBT) przez co kultura staje się prymitywna.

Wzmocnienie rodziny, ratowanie narodów Rosji to zadanie kraju na przyszłe pokolenia, taka jest przyszłość rosyjskiego świata.

Pokonania najtrudniejszych wyzwań demograficznych stojących przed Federacją Rosyjską nie da się dokonać jedynie przy pomocy pieniędzy, potrzebne są wartości moralne.

Widzimy zatem jako wielowymiarowo Rosja postrzega starcie z kolektywnym zachodem, w tym z NATO, w tym z Polską – jej członkiem i będącym na jej czele supermocarstwem jakim są Stany Zjednoczone.

Nieszczęsna wojna na Ukrainie, jest tylko, elementem starcia Rosji z zachodem i tak to postrzegają elity rządzące Rosji.

Nie napawa to optymizmem, turbulencje w jakie wszedł świat w związku, jak twierdzą wielu analityków, z nieodwracalnym kresem hegemonii USA i kształtowaniem się nowego wielopolarnego porządku światowego się pogłębią i faza największych, niestety przed nami.

[Krzysztof Podgórski](#)